

Verslag bezoek URCSA – 11-19 april 2024

Kleuren van hoop

Reden bezoek

1. URCSA, partnerkerk van de VPKB met 783 kerken, bestaat 30 jaar en viert dat met een conferentie en een nationale eredienst. De VPKB heeft als partnerkerk een afgevaardigde gestuurd (A. Knop, coördinator K&W) om haar solidariteit en verbondenheid te tonen.
2. Gesprekken met vertegenwoordigers van de kerk en bezoek aan verschillende projecten die door de VPKB via K&W gesteund worden.

Globaal overzicht activiteiten

Woensdag 10	Reisdag	
Donderdag 11	Dag 1 – Conferentie*	Durban
Vrijdag 12	Dag 2 - Conferentie - gesprekken	Durban
Zaterdag 13	Toeristische uitstap door URCSA georganiseerd – informele (oecumenische) gesprekken	Durban
Zondag 14	Viering 30 jaar URCSA - gesprekken	Durban
Maandag 15	Reisdag – bezoek aan en lezing voor NTS	Pretoria
Dinsdag 16	Gesprekken vice-decaan UP over project ‘radicalisme’	Pretoria
Woensdag 17	Bezoek projecten sloppenwijken Ennerdale met ds. Wessels	Ennerdale
Donderdag 18	Gesprek prof. Klippies over URCSA en bezoek NTS (praktisch)	Pretoria
Vrijdag 19	Reisdag	

* Zie bijlage voor het programma

Algemene opmerkingen over belang bezoek

- De conferentie gaf nieuwe inzichten in de werking van de URCSA en het belang van oecumenische partners.
- Het belang van de Belhar Belijdenis werd onderstreept.
- De gesprekken rond de conferentie met leden van URCSA en andere oecumenische partners toonden dat veel vragen en zorgen ook in andere kerken een grote rol spelen. Deze gesprekken gaven tegelijk een beter inzicht in de werking en situatie van de eigen kerk.
- Nieuwe initiatieven konden worden besproken en nieuwe contacten zijn gelegd.
- De aanwezigheid van oecumenische partners tonen de leden van URCSA dat ze er niet alleen voor staan en kunnen rekenen op blijvende steun van haar partnerkerken.
- In gesprekken met twee professoren en de president van de Lippische Kirche werd het belang van 'levenslang leren' en degelijke (permanente) vorming van kerkenraadsleden, voorgangers en gemeenteleden benadrukt. Materiaal werd uitgewisseld en voorstellen gedaan om te komen tot een nadere samenwerking. Ook werd afgesproken om het project 'Radicalisme' in kerk en faculteit verder uit te werken.
- De situatie op de NTS werd duidelijk uitgelegd, met aandacht voor de theologische duiding en de praktische gesteldheid van het gebouw.
- Het belang van de projecten die de VPKB ondersteunt in de sloppenwijken van Ennerdale en het verschil dat gemaakt wordt door onze bijdrage en het harde werk van de mensen daar werd duidelijk tijdens de plaatsbezoeken. Tegelijk werd gesproken over de toekomst van deze projecten.
- Gesteld kan worden dat zowel de officiële als de informele gesprekken een duidelijk beeld schetsten van de vragen, uitdagingen en noden van de URCSA, de samenleving in Zuid-Afrika en het belang van ons partnerschap, maar tegelijk ook meer inzicht boden in onze eigen kerkelijke situatie en onze vragen en noden.

Verslag van de activiteiten

In dit verslag vermelden we die zaken die van belang zijn, een nieuw inzicht boden of gewoon opmerkelijk waren. We zullen geen 'steno-verslag' geven van alle gesprekken en indrukken...

De conferentie

De conferentie was opgezet volgens het volgende schema: een lezing van een lid van URCSA of een oecumenische partner gevolgd door een 'respons' en discussie. De verschillende onderwerpen zijn te raadplegen in Bijlage A.

Een lezing ging in op het gevaar van rechts-extremisme in Europa en met name in Duitsland. Enkele kenmerken hiervan werden genoemd, zoals de demonisering van anders-denken, het (systematische) gebruik van sociale media, het afzetten tegen de maatschappij en haar wetten, het creëren van een vijandbeeld en de nadruk op de nood waarin onze samenleving zou verkeren en de urgentie om er iets aan te doen. Ik merkte op dat dezelfde kenmerken ook van toepassing zijn op andere vormen van extremisme, maar het verschil bestaat erin, aldus de spreker, dat rechts-

extremisme veel meer georganiseerd is, terwijl bijvoorbeeld links-extremisme meer een 'ad hoc' karakter heeft. Ik vraag me af of dit echt een verschil maakt en ook, als het zo is, hoe lang het nog zal duren voordat ook andere vormen van extreem denken een meer georganiseerd karakter krijgen.

In een tweede lezing hield de spreker de URCSA een spiegel voor aan de hand van de Belhar Confession die voor deze kerk het leidende document is. De belangrijkste vraag die prof. Fortein stelde is of de kerk 'staat waar God staat', zoals de belijdenis aangeeft. Dit houdt in dat de kerk aan de kant moet staan van de mensen die onderdrukt worden, arm zijn of op een andere wijze onrechtvaardig behandeld worden. Staat de kerk bij deze mensen en is dat haar hoofdfocus? Deze retorische vraag duidde volgens Fortein op het feit dat URCSA haar eigen belijdenis niet volgt. Een harde boodschap die aan duidelijkheid niets ontbrak. Er is een grote kloof tussen 'zeggen' en 'doen'. Het toonde voor mij dat kritiek op de kerk in Zuid-Afrika niet geschuwd wordt en dat profetische stemmen altijd nodig blijven. Tegelijk stelde ik mezelf de vraag in hoeverre wij in onze kerk ons laten leiden door de geloofsbelijdenissen die we zeggen te onderschrijven. Meer concreet: wat betekent het voor onze kerk dat we de Belhar Belijdenis hebben aangenomen?

Een derde lezing ging dieper in op de noodzaak om de Belhar Belijdenis meer kenbaar te maken in de kerken van URCSA. Deze belijdenis is door de hele kerk aangenomen en is leidraad voor geloof en handelen, maar veel mensen kennen het niet (echt) en weten niet precies wat deze belijdenis inhoudt. Sinds enkele jaren is er een bijzondere leerstoel voor onderzoek naar de Belhar Belijdenis aan de West-Cape University. Deze positie wordt nu verbonden aan Unisa (grootste universiteit in ZA, afstandsleren). Prof. Kgatla ziet het als zijn taak om iedereen te onderwijzen in de betekenis van deze belijdenis en heeft een 'cirkel van handelen' opgesteld dat uitlegt hoe de belijdenis vorm krijgt in de kerk (zie Bijlage). Hij gebruikte een mooi beeld om duidelijk te maken dat we nooit moeten opgeven: als iemand een eerste keer niet wil luisteren, vertel je de boodschap gewoon nog eens en nog eens, totdat het wel doordringt. Zoals een olifant die de bladeren van een boom wil eten, maar die te hoog hangen. Hij loopt tegen de boom en stoot met zijn kop tegen de stam. Dit doet hij keer op keer, totdat de boom omvalt. Niet opgeven: een mooie boodschap.

In een vierde lezing dat meer het karakter van een toespraak had, gaf de president van de NGK kerk Jan Lubbe een open en kwetsbare boodschap aan URCSA. De NGK kerk is de kerk waaruit URCSA zich 30 jaar geleden heeft losgemaakt om een eigen (zwarte) kerk te vormen. De wil om weer samen een kerk te vormen is echter altijd aanwezig gebleven, vandaar ook de officiële naam van URCSA: *Uniting Reformed Church in Southern Africa*. Het blijkt ook uit het embleem dat een open cirkel vertoont. De gesprekken om te komen tot meer samenwerking of zelfs hereniging zijn echter steeds vastgelopen. Volgens Jan Lubbe lag de oorzaak voor de afgelopen jaren in het feit dat de NGK jarenlang intern geworsteld heeft met het vraagstuk van homoseksualiteit en feitelijk alleen met zichzelf bezig was. Een ander struikelblok was de afwijzing een tiental jaren geleden op synodeniveau om de Belijdenis van Belhar te aanvaarden in de NGK. Andere problemen die spelen zijn (uiteraard?) nog steeds aanwezige (racistische) vooroordelen, de angst van NGK leden om 'overgenomen' te worden en het vraagstuk van de verdeling der middelen. Vooral het laatste riep de meeste emoties op tijdens de conferentie. De NGK heeft vele gebouwen en land en betekent een echte vereniging dat al deze middelen eveneens gedeeld moeten worden? Voor veel mensen van URCSA is dit

vanzelfsprekend en helemaal ongelijk hebben ze niet, zo leerde ik later in een gesprek. Veel kerken en bijbehorende grond werden in de apartheidstijd beheerd door de NGK voor de 'zwarte gemeenschappen', die zelf niets konden of mochten bezitten. Toen URCSA uit de NGK trad, moesten ze hun kerken achterlaten, die immers niet op hun naam stonden. Feitelijk waren deze 'bezit' van de 'zwarte gemeenschap', maar op papier kon dit niet aangetoond worden. Het zijn telkens complexe situaties. Soms wordt nu een kerk teruggegeven, maar blijft de grond met opbrengst van de NGK, soms mag een zwarte kerk een gebouw huren, maar vaker staat het gewoon leeg. Ook de NGK kerken hebben immers te maken met een achteruitgang in leden, bezoekers en inkomsten. Tijdens de conferentie werd zelfs gesproken over het inschakelen van advocaten om gebouwen en dergelijke 'terug' te krijgen.

Dit alles zette de toon voor de reacties die de toespraak van Jan Lubbe opriep. Hij sprak zijn oprechte wens uit om als kerken te herenigen en samen verder te gaan. Hij onderkende de moeilijkheden en ook tegenwerkingen in eigen kerk, maar wil echt werken aan een gezamenlijke toekomst. Hij stelde voor dat het wellicht beter is als URCSA hierin de leiding zou nemen. Op mij kwam hij zeer oprecht over met een eerlijke en nederige christelijke boodschap. Als neutrale toeschouwer vond ik het daarom een gemiste kans dat de mensen van URCSA de uitgestoken hand niet naar waarde leken te kunnen schatten. De reactie was kil en met de oproep tot een rechtsgang bijna confronterend. De emoties zijn begrijpelijk gezien de lange voorgeschiedenis, maar ik meen dat als een broeder een hand uitsteekt, je deze moet aanvaarden en de vraag naar samenwerking moet aangrijpen om te zien hoe men verder kan geraken in de dialoog tussen beide partijen.

De gesprekken rond de conferentie

1. Een gesprek met Antje, vertegenwoordiger EKD

Antje is voor haar kerk betrokken bij de oecumene en dus met de relaties met partnerkerken. Dit doet ze in samenwerking met Thomas Fender, die reeds sinds jaren betrokken is geweest bij KAP. Aan Antje heb ik uitgelegd wat er gebeurd is met betrekking tot KAP en hoe de situatie op dit moment is. Ze gaf aan dat haar kerk het project zeker niet wil laten vallen (hoewel ze zich vorig jaar uit KAP hebben teruggetrokken) en dat ze graag in gesprek zou gaan met onze kerk om te kijken hoe we een vervolg kunnen geven aan KAP. Duidelijk is in ieder geval dat de vorm en inhoud van KAP, zoals deze tot nu toe gefunctioneerd heeft, niet meer ondersteund wordt door haar kerk. Men is bereid om het project een nieuwe kans te geven, mits we een nieuwe inhoud kunnen vinden voor KAP. Dit betekent dat we op zoek moeten gaan naar andere vormen van partnerschap, bijvoorbeeld op individuele basis, niet gebonden aan een specifieke periode, inbedding in een bepaalde gemeente en dat we eveneens op zoek kunnen gaan naar nieuwe partners.

Het gesprek werd uitgebreid met de inbreng van prof. Reggie Nel (decaan theologische faculteit Stellenbosch en sinds het begin betrokken bij KAP). Hij stelde voor om KAP te kaderen in de uitwisseling van studenten die een deel van hun opleiding kunnen volgen in een ander land. Dit kan in het kader van Erasmus+.

We hebben, onder voorbehoud van de steun van onze kerk, voorgesteld om over KAP verder na te denken via Zoom. In eerste instantie met de drie gesprekspartners (Antje, Reggie en ondergetekende). Hieruit zouden voorstellen moeten komen die we aan andere (potentiële) partners kunnen voorleggen. De hoop en de bedoeling is om te komen tot een nieuwe vorm van internationale samenwerking en ontmoeting van jongeren, omdat we allen overtuigd zijn van het belang van deze ontmoetingen.

Mijn vraag is of de commissie K&W en de SR deze gang van zaken wil ondersteunen en mij het voorlopig mandaat wil geven om deze gesprekken aan te gaan voor onze kerk. Dit betekent dan ook dat we definitief afscheid nemen van de invulling van KAP die tot op heden gehanteerd werd.

2. Gesprek over project 'Radicalisme'

Met verschillende mensen uit de kerk en de academische wereld heb ik gesproken over de mogelijkheid om een gezamenlijk project op te zetten rondom het thema 'Radicalisme in kerk en samenleving'. Zo heb ik gesproken met de president van de Lippische Landeskirche (Dietmar Arends), de president van de NGK (Jan Lubbe), de president van de Alliance of Reformed Churches Germany (Hans Brüggemann), prof. Eugene Fortein (UFS Bloemfontein, URCSA), prof. Jaco Beyers (UP Pretoria, NHK), decaan prof. Reggie Nel (Stellenbosch) en prof. Kritzinger (NTS, Unisa, URCSA).

Iedereen die ik sprak reageerde zeer positief op het voorstel en zag mogelijkheden om een samenwerking tussen verschillende faculteiten en kerken tot stand te brengen rondom dit belangrijke thema. Ze zijn allen bereid om hieraan mee te werken. Dit betekent dat op dit moment er dus contacten zijn tussen vijf verschillende kerken (URCSA, NGK, NHK in Zuid-Afrika, De Lippische Kirche in Duitsland en de VPKB), een overkoepelend kerkelijk orgaan in Duitsland (dat directe contacten heeft met de wereldraad van kerken) en zes verschillende theologische faculteiten (vier in Zuid-Afrika, een in Duitsland en onze eigen FPTR).

Het vervolg is nu dat prof. Beyers, prof. Meylahn en ondergetekende samen het project verder uitwerken, om deze dan vervolgens voor te stellen aan alle andere contacten. Het voorstel kan dan worden aangescherpt en aangevuld, zodat we een gezamenlijk project ontwikkelen. Dit voorstel bevat uiteraard een inhoudelijk deel, maar ook een praktisch deel (activiteiten, budget). Het is de hoop en de verwachting dat het aantal partners zal blijven uitbreiden, aangezien het onderwerp een globale aangelegenheid is.

Het project zal zich dus richten op het thema 'radicalisme in kerk en samenleving' en daarbij de volgende zaken behandelen: Radicalisme, waarheid en waarheidsclaim, polarisatie, racisme, diversiteit en het vinden van wegen uit radicaal denken. We menen dat deze zaken een grote (negatieve) rol spelen in de kerk en in de samenleving en dat het denken hierover zowel in een academische setting als in het 'werkveld' moet gebeuren. Het project zal dan ook theorie en praktijk combineren, waarbij we manieren willen beschrijven om uit de spiraal van polarisatie te komen.

Onze hoop is dat de beschreven kerken en faculteiten zich achter dit project willen scharen en niet enkel theoretische steun verlenen, maar ook budgettair willen bijdragen.

3. Gesprek over 'Afrikaanse theologie'

Tijdens mijn gesprekken met verschillende mensen uit kerk en universiteit heb ik getracht een beter begrip te krijgen van wat we onder 'Afrikaanse theologie' zouden kunnen verstaan. Het was me bij vorige bezoeken aan Zuid-Afrika steeds opgevallen dat URCSA een bijzondere vermenging kent van Europese en Afrikaanse elementen. Dit wordt duidelijk in de eredienst, die een strak liturgisch kader kent, maar tegelijk ruimte biedt aan een Afrikaanse manier van geloofsbeleving (ja: dansen en zingen). De kerkvergaderingen kennen eenzelfde fenomeen en op de theologische faculteiten worden Europese theologen besproken. Ik heb mezelf en anderen telkens de vraag gesteld of ook Afrikaanse theologen worden besproken en of er niet zo iets bestaat als een 'Afrikaanse manier om naar het christelijk geloof te kijken'? Per slot van rekening hebben ook 'wij' in Europa de Bijbel en het christendom geïmporteerd, nota bene uit Afrika, en dit Europees christendom vervolgens weer gebracht naar Afrika. Er zijn uiteraard Afrikaanse theologen, maar ik kreeg de indruk dat de theologie toch voornamelijk vanuit een westerse blik wordt bestudeerd. Sommigen zijn zich hier zeer wel bewust van (zoals prof. Eugene Fortein), anderen stellen zich hier weinig vragen bij.

Prof. Fortein zit links

Zonder een volledig beeld te hebben lijkt het erop dat een vorm van koloniaal denken nog steeds bepalend is voor de wijze waarop mensen hun geloof en hun leven beschouwen. Zoals op de conferentie werd gezegd waren het de westerse kolonisten die begrippen als 'bezit', 'rijkdom', 'winst' etc. ingevoerd hebben, waardoor men nu in bepaalde kaders denkt, die eigenlijk van oorsprong niet 'Afrikaans' zijn. Tot slot heb ik wel namen gekregen van onderzoekers die zich bezighouden met 'Afrikaanse theologie', maar ik meen dat dit als vak niet onderwezen wordt aan de theologische opleidingen in Zuid-Afrika.

Gesprek over 'levenslang leren'

Met prof. Beyers en prof. Kritzinger heb ik gesproken over het belang van volwassen educatie, levenslang leren. Het blijkt dat de kerk waartoe prof. Beyers behoort (NHK) reeds veel materiaal heeft voor ouderlingen en predikanten. Er worden cursussen gegeven online, in het Afrikaans, die eventueel ook beschikbaar gemaakt kunnen worden in het Engels. Reeds heb ik enig materiaal mogen ontvangen en het is de bedoeling om de communicatie hierover open te houden en informatie over wat beschikbaar is te delen.

Prof. Kritzinger is een prominent lid van URCSA en eveneens nauw betrokken bij de NTS (seminarie in Pretoria). Hij signaleert dat er een gebrek is aan materiaal om ouderlingen te helpen, om predikanten verder te vormen en om leiderschap in gemeenten te ondersteunen. Er is feitelijk geen aanbod op enig niveau. Evenmin is er een aanbod voor lekenpredikers (een functie die in de URCSA zelfs niet bestaat). Misschien kunnen we hierin een bescheiden rol spelen. Zeker gegeven het feit dat veel kerken zonder predikant zitten en dus veel gevraagd wordt van de kerkenraad om leiding te geven aan de gemeente. Dit is zowel het geval in Zuid-Afrika als ook in onze kerk.

Bezoek aan NTS

Twee maal heb ik de NTS bezocht. Dit is een seminarie waar studenten kunnen verblijven in een huis tijdens hun studie theologie. De idee is dat wanneer studenten samen leven en studeren, ze hierdoor gevormd worden door informele gesprekken, liturgische momenten, bezinningsmomenten, lezingen, en dergelijke. Op dit moment verblijven er slechts twee studenten in het huis. Een thema dat we uitgebreid bespraken (leden van het bestuur, de studenten en ondergetekende). Op het hoogtepunt verbleven er zo'n 20 studenten in het huis, dat eigenlijk geschikt is voor maximaal 16 studenten. Er werden verschillende redenen gegeven: minder mensen studeren theologie en de meeste daarvan studeren via afstandsonderwijs. De oorzaken dat er minder mensen theologie studeren zijn: de wedde is vrij laag vergeleken met andere beroepen waar ook zo lang voor gestudeerd moet worden, er is geen 'jobzekerheid' na de studie, om rond te komen zou je een andere job ernaast moeten doen ('tentmakers'), predikanten staan te veel op een voetstuk (lijkt onbereikbaar voor jonge mensen), het is een veeleisende job waar je echt toe 'geroepen' moet zijn, voor veel jonge mensen is de kerk niet meer aantrekkelijk.

(Wat betreft de laatste opmerking voegde prof. Kritzinger in een ander gesprek in verband met permanente vorming nog toe dat voor veel jonge mensen de kerk wordt gezien als een soort school: je doet catechese en belijdenis en dan is de 'opleiding' afgelopen: de kerk wordt verlaten. Er is geen doorstroming naar een volwassen betrokkenheid bij de kerk. Je keert toch ook niet naar de school terug. Deze kloof zou voor een deel gedicht kunnen worden door ook in latere fasen van het leven vorming aan te bieden, aldus prof. Kritzinger).

Dat de meeste studenten lange afstandsonderwijs volgen heeft te maken met het grote bedrag dat een student voltijds moet betalen. In het eerste jaar is dit ZAR 60.000 (€ 3000), wat voor veel studenten onbetaalbaar is. Studenten die thuis onderwijs volgen kunnen hier ook bij werken, het gaat dan meestal ook om wat oudere studenten die vaak al een gezin hebben en deze komen uiteraard niet wonen in het seminariehuis.

Ondertussen bieden verschillende oplossingen zich aan voor het huis en haar bewoning. De NGK kerk (waaruit URCSA is voortgekomen en waarmee een hoopvolle en tegelijk gespannen relatie bestaat) stelt voor om haar studenten theologie in het huis onder te brengen. Dit zou beantwoorden aan de doelstelling van het seminarie om predikanten te vormen, maar tegelijk moet worden gewaakt dat ook studenten URCSA in het huis aanwezig zijn. Het is immers een seminarie van URCSA. Een oecumenische invulling kan echter voor alle betrokkenen verrijkend zijn, terwijl tegelijkertijd het financiële aspect gewaarborgd wordt. Een ander idee dat besproken wordt is om het huis open te stellen voor andere studenten van URCSA die geen theologie studeren. Hiermee wordt het URCSA karakter bewaard, maar wordt het initiële idee om een huis voor aspirant-predikanten te vormen voor een groot deel losgelaten. Er zijn dus mogelijkheden, maar een moeilijke keuze dringt zich op.

Op het seminarie heb ik voor de studenten, enkele leden van het bestuur en enkele gasten een lezing gegeven over de symboliek van water in het OT. De lezing werd gewaardeerd en na afloop hebben we hier nog een lange tijd over doorgepraat.

In een tweede bezoek overdag hebben we de staat van het gebouw bekeken en de werken die uitgevoerd zijn en nog uitgevoerd moeten worden. Zoals bekend dragen we vanuit K&W elk jaar € 3000 bij voor onderhoud van het gebouw. Met het geld van dit jaar worden de binnenmuren geverfd (dit was dringend nodig na een lekkage van het dak, dat overigens werd hersteld met geld van de VPKB in 2023) en wordt een nieuw toegangshek met motor geplaatst. Ook kijkt men of het mogelijk is om een parkeerplaats aan te leggen op de plaats waar een zwembad had gelegen (en die met onze bijdrage van 2023 is volgestort in voorbereiding op het aanleggen van de parking).

Van het tot nu toe gebruikte toegangshek was de motor gestolen. Deze toegang wordt dichtgemaakt en men maakt een nieuwe toegang aan de andere kant van het gebouw. Hier komt ook de parking. Een bijgebouw zal worden verhuurd aan een aannemer. Het hele terrein is nu afgeschermd met elektrische beveiliging (helaas een 'must' voor Zuid-Afrika, zeker na een poging tot inbraak), een deel van de muur is hersteld en een ander deel moet in overleg met burens nog worden hersteld.

Ook werden leidingen vervangen in de badkamer en is er een nieuwe keuken geïnstalleerd (een gift van een regionale synode). Niet al deze werken worden door de VPKB gefinancierd, maar het geeft een idee van het onderhoud aan een 100 jaar oud gebouw en dat onze bijdragen zeer welkom zijn.

Bezoek aan projecten Ennerdale

Dominee Wessie Wessels is al jaren diaconaal actief in de sloppenwijken van Ennerdale, ten zuiden van Johannesburg. De sloppenwijken groeien elk jaar met tienduizenden mensen die 'overleven'. Met een jaarlijkse bijdrage van € 5000 van onze kerk worden verschillende kleinschalige projecten gerealiseerd voor de allerarmsten van deze wereld (nergens is de ongelijkheid tussen rijk en arm groter dan in Zuid-Afrika). De plaatselijke gemeente doneert elke maand aan deze projecten een bedrag van ZAR 3000, ter aanvulling van het geld dat de VPKB beschikbaar stelt. Enkele van deze projecten hebben we bezocht. Zo brachten we een bezoek aan twee 'kleuterscholen' die bestaan uit enkele barakken van golfijzer.

Ds. Wessie Wessels (r) en 'G'

Binnen een omheining kunnen de kinderen veilig leren en spelen en krijgen ze een maaltijd (de prijs is ZAR 250/maand, ongeveer € 12,50 – voor veel mensen onbetaalbaar). Met onze steun (en de inzet van enkele studenten uit Amerika die door Wessie 'aan het werk zijn gezet') zijn de klaslokalen geschilderd met kwalitatieve verf, waardoor het geheel nu een zekere vrolijkheid uitstraalt, een fijne omgeving voor kinderen. Hoe een kleine bijdrage een groot verschil kan maken...

Een nieuw project dat van start gaat in 2024 en door onze kerk wordt gesteund met een jaarlijkse bijdrage van € 2000, is het 'schoolproject'. Dit is specifiek gericht op noodzakelijke verbeteringen van verschillende scholen in de sloppenwijken van Ennerdale. Dit jaar zullen de fondsen besteed worden aan een basisschool (Impumelelo Day Care) en wel voor de volgende zaken: 1. Het verven van de lokalen, binnen en buiten, 2. het aanbrengen van een schaduwdoek voor de baby's 3. Het bouwen van een annex voor de opslag van voedsel 4. De aankoop van keukenmateriaal 5. Verven van de stoep. Het gaat hier om een klein schooltje voor zo'n 200 kinderen, dat door een deskundig en zeer enthousiast team wordt gerund.

We bezochten nog een school, nu met 2600 leerlingen (60 kinderen in een klaslokaal), waarvan enkelen van hen nieuwe schoenen zullen krijgen vanuit de opbrengst van de diaconale collecte 2024. Afhankelijk van de opbrengst zal een aantal kinderen nieuwe schoenen krijgen, hun enige paar, dat niet uit elkaar valt... Dit is een mooi project dat een vervolg mag krijgen.

We zouden nog een bezoek brengen aan een meisje van 16 jaar dat samen met haar moeder (haar vader is vorig jaar doodgeschoten) in een kleine barak woont. Voor haar heeft Wessie een paar jaar geleden orthopedische schoenen gekocht. Nu echter moesten haar benen geamputeerd worden. Er waren complicaties en ze moest opnieuw naar het ziekenhuis. Hierdoor heb ik een bezoek van twee jaar geleden niet kunnen herhalen.

Tenslotte brachten we een bezoek aan een huis voor mentaal en fysiek uitgedaagde kinderen. We brachten veel schoonmaakmateriaal mee als bijdrage en als aanvulling op een eerdere gift van 42 pyama's. Het gebouw was nieuw, degelijk, ruim met veel voorzieningen. Gebouwd door een Duitse organisatie, speciaal voor kinderen met speciale noden, wordt het gerund door een vrouw met Poolse en Nederlandse wortels. In het huis worden kinderen opgenomen en deze blijven hier zolang ze willen/kunnen. Voor elk kind (en ondertussen ook enkele volwassenen) wordt een programma op maat gemaakt. Ook is er een school verbonden aan het instituut, waar ook kinderen uit de buurt welkom zijn. Nieuwe plannen zijn er om de dagwerking uit te breiden en ook open te stellen voor mensen uit de omgeving. Ook werkt men aan het samenstellen van zogenaamde 'sensory boxes'. Dozen met daarin allerlei voorwerpen die een bepaalde sensorische ervaring geven. Hiervoor worden sponsors gezocht.

Hoewel alles goed onderhouden is en het huis ondersteund wordt door een Duitse organisatie, is er toch altijd een tekort aan van alles. Vandaar dat Wessie waar mogelijk kleine donaties geeft. Ook nu weer zeer praktisch, kleinschalig, maar met een grote impact.

Dominee Wessels zal eind van dit jaar met een welverdiend emeritaat gaan. Hij is reeds bezig om het team op te leiden dat de projecten zal overnemen. Hij verzekert ons ervan dat de rapporten en narratieve verantwoordingen zullen blijven komen. Ik bracht hem op de hoogte van de nieuwe vorm van rapportage (format PS) en hij gaf aan dat men dat zeker zal volgen.

Tenslotte mocht ik enkele Bijbels uitdelen in een Sesoto-vertaling, met name voor oudere gelovigen. Ds. Paul nam de Bijbels in ontvangst. Hij werkt al meer dan 30 jaar in vijf kerken in de arme gebieden van Ennerdale en was zeer verheugd met de gift van onze kerk. Een Bijbel kost slechts 8 euro en het zou mooi zijn indien we als kerk nog meer Bijbels konden geven aan de ouderen van deze geloofsgemeenschappen...

30 jaar URCSA

Op zondag kwamen zo'n duizend mensen samen in de grote zaal van een hotel in Durban voor een feestelijke viering om het 30-jarig bestaan van URCSA te gedenken. Aan het begin mochten de oecumenische partners de officiële groeten doen van hun respectievelijke kerkgenootschappen (zie verder). Tijdens de viering werd regelmatig gezongen en gedanst na het inzetten van een lied door een van de vele 'ministeries' die aanwezig waren uit het hele land.

Er werd een cake aangesneden en getoost met alle partners op 30 jaar URCSA. De preek werd gegeven door de moderator, prof. Modise, en was opvallend kort. De gehele viering echter duurde ongeveer 4,5 uur. Na de dienst werden de gasten nog getrakteerd op een diner. We werden als oecumenische partners zeer goed ontvangen, zowel qua verblijf in een mooi hotel, een toeristische uitstap op zaterdag (Zulu dansen, een dierentuin en een rondrit), de inbreng in de conferentie als de waardering die geuit werd op verschillende momenten voor onze aanwezigheid en blijvende steun.

Prof. Reggie Nel en enkele vrouwen van de 'Women Ministeries'

Greetings

I would like to extend warm and sincere greetings of the United Protestant church in Belgium.

*Our church had since a long time a greatly valued partnership with your church, her big sister.
In more than three decades we have learned a lot from the urcsa churches.*

We have learned and adopted the Belhar confession.

We have learned what it means to be a church in difficult times.

We have learned what it means to be a church fighting for justice.

We have learned what it means to be proud and enthusiastic members of a congregation.

But most of all we have learned what it means to put Jesus first in everything you do!

So we thank you for our partnership.

We congratulate the URCSA with its 30 year celebration.

And I express our hope that in another 30 years, in a different time, we can still say that both our churches lived by the most important statement from the Belhar confession: that Jesus is lord!

De tekst uitgesproken bij de oecumenische begroeting

Ecumenical Partnership Conference Programme

DAY 1

Introduction: Rev Lysander Prins

Rev. E Vinqi (Assessor URCSA General Synod)

Opening & Bible Study
09:00-09:30

Chair Session 1 - Rev. Matshaya Fridah Pole

URCSA, Southern Synod - Scribe

Rev. Prof Christina Landman (URCSA)

URCSA in a fragile world: Strengths and Weaknesses
09:30-10:15

Ms. Frauke Burgess (VEM)

Response
10:15-10:45

Discussion

10:45-11:15

TEA BREAK

Made with PosterMyWall.com

PART 2

Chair Session 2 - Rev. Prof Boitumelo Senokoane

URCSA, Southern Synod - Moderator

Rev. Dietmar Arends (Lippische Landeskirche)

The Church in Europe and wars in Ukraine/Russia and Gaza/Israel
11:45-12:30

Rev. Prof JNJ "Klippiess" Kritzinger (URCSA)

Response
12:30-13:00

Discussion

13:00-13:30

LUNCH

PART 3

Chair Session 3 - Rev. Hendry Tromp

URCSA, Cape Synod - Moderator

Dr. Belder Wieden (EKR)

The Church and Right-wing movements in Europe
14:30-15:15

Rev. Prof Rothney Tshaka (URCSA)

Response
15:15-15:45

Discussion

15:45-16:15

TEA BREAK

PART 4

Chair Session 4 - Rev. Soraya Mostert

URCSA, Namibia Synod - Moderator

Rev. Prof Reginald Nel (URCSA)

URCSA: Theological Education in an ecumenical world
16:45-17:30

Rev. Dr. Ernest Kadliva (UEM)

Response
17:30-18:00

Discussion

18:00-18:30

Conclusion: Rev MG Betha

18:30

**FRAGILITY OF THE SOCIAL ORDER
AND STABILITY OF THE
CHRISTIAN FAITH
TODAY**

Ecumenical Partnership Conference Programme

DAY 2

Chair Session 5 - Rev. Arjan Knop (UCP Belgium)

Rev. Serame Majola

Opening and Bible Study
09:00-09:30

Rev. Dr. Eugene Fortein (URCSA)

The ecumenical contribution of the Confession of Belhar
09:30-10:15

Rev. Stefanie Rieke-Kochsiek (Lippische Kirche)

Response
10:15-10:45

Discussion

10:45-11:15

TEA BREAK

Made with PosterMyWall.com

PART 2

Chair Session 6 - Dr. Mike Heaney (DRC Margate)

Rev. Prof. Leepo Modise (URCSA)

Belhar, the poor and the voiceless
11:45-12:30

Rev. Hanss Brüggemann (Reformed Federation)

Response
12:30-13:00

Discussion

13:00-13:30

LUNCH

PART 3

Chair Session 7 - Dr. Francois Neethling (DRC)

Assessor KwaZulu-Natal DRC

Dr. Jan Lubbe (Moderator DRC)

DRC and URCSA: Church Unity a possibility?
14:30-15:15

Rev. Dr. Elias Monhla (URCSA)

Response
15:15-15:45

Discussion

15:45-16:15

TEA BREAK

PART 4

Chair Session 8 - Rev. Antje du Plessis

Lippische Kirche

Rev. Prof Thias Kgatla (URCSA)

The future of Belhar, Unity and Ecumenical relationships
16:45-17:15

Panel Discussion with Ecumenical Partners

Church Unity: Locally and Internationally
17:15-18:15

Conclusion: Rev. Nkosinathi Mbata (URCSA)

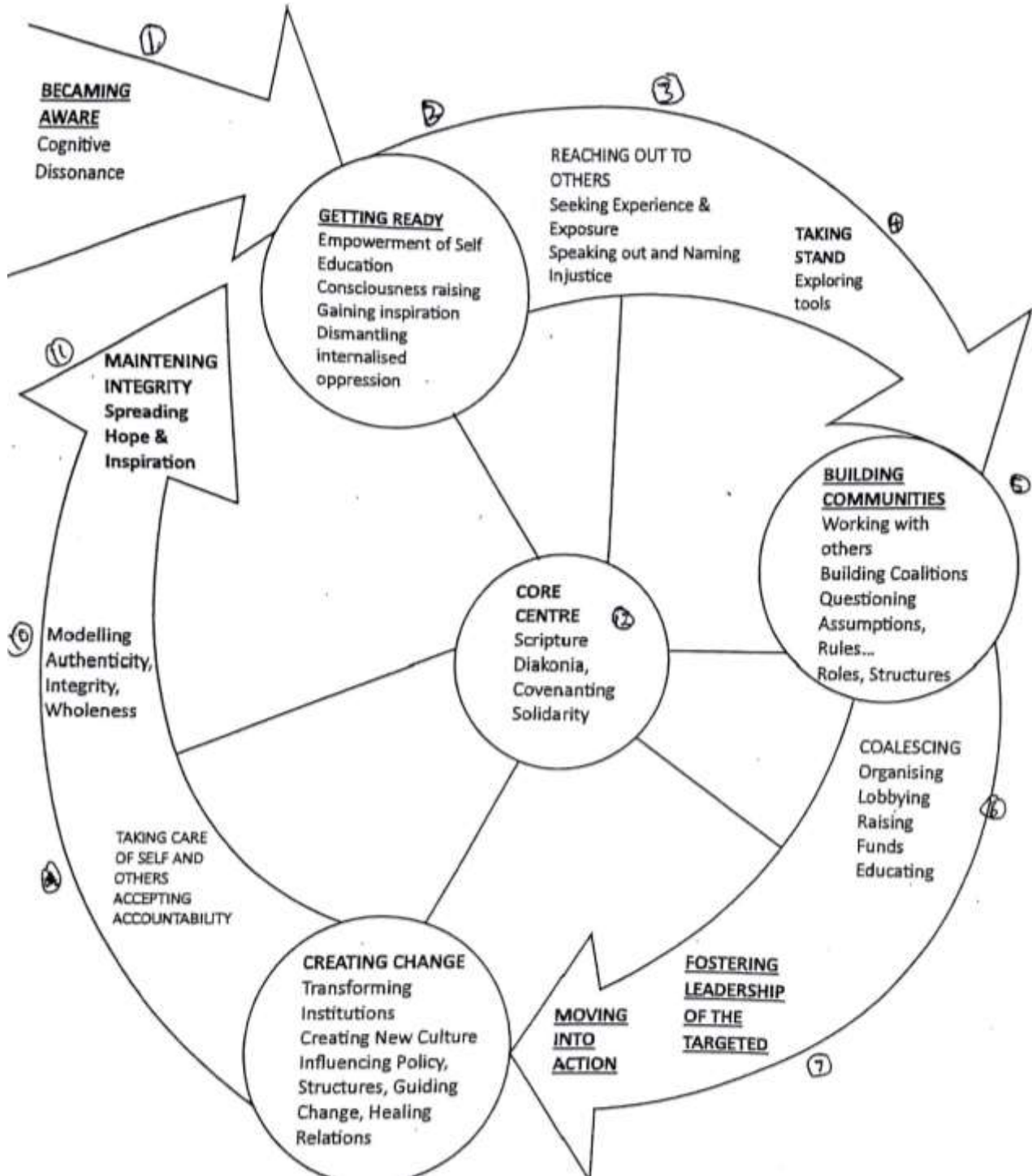
18:15

**FRAGILITY OF THE SOCIAL ORDER
AND STABILITY OF THE
CHRISTIAN FAITH
TODAY**

Circle of Belhar Confession

COSMOPOLITAN PROJECTS	CENTRAL DEVELOPMENT PROJECTS		EIN HERZ FÜR KINDER	
MIDVAAL MAYOR CLLR. MR BONGANI BALOYI OF THE LOCAL MIDVAAL MUNICIPALITY	AFRIMAT	VOLTEN (PTY) LTD	BMI COVERLAND (PTY) LTD	ROEHM AFRICA (PTY) LTD
DE MANAGEMENT WELFARE TRUST	MASANA HYGIENE SERVICES	MR KARLHEINZ BROSIUS	MRS PIROSKA SZÖNYE	ROTARY CLUB LÜBECK
CONNAUGHTON MILLER SMITH INC	MULTISURGE (PTY) LTD	KHEWLA ENGINEERING & CONSTRUCTION (PTY) LTD	CONTINENTAL BUTCHERY	HIGHVELD LANDSCAPE
UNITED PROTESTANT CHURCH BELGIUM	MASEMOLA FAMILY	RAFTER FAMILY	NKADIMENG FAMILY	GOULDING FAMILY
MOKGUKULUSHI FAMILY	MINAH MAKHORO	ROTARY CLUB OF VEREENIGING	DR.A.OLIVIER	B & K PROJECTS PAVIN